

Voorwerp

Primair, een verzoek op grond van artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van ten eerste besluit 2014/119/GBVB van de Raad van 5 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2014, L 66, blz. 26), verordening (EU) nr. 208/2014 van de Raad van 5 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2014, L 66, blz. 1), en ten tweede besluit (GBVB) 2015/364 van de Raad van 5 maart 2015 tot wijziging van besluit 2014/119 (PB 2015, L 62, blz. 25), uitvoeringsverordening (EU) 2015/357 van de Raad van 5 maart 2015 tot uitvoering van verordening nr. 208/2014 (PB 2015, L 62, blz. 1), voor zover deze handelingen verzoeker betreffen, en, subsidiair, een verzoek op grond van artikel 277 VWEU tot verklaring van niet-toepasselijkheid ten aanzien van verzoeker van artikel 1, lid 1, van besluit 2014/119, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2015/143 van de Raad van 29 januari 2015 tot wijziging van besluit 2014/119 (PB 2015, L 24, blz. 16) en artikel 3, lid 1, van verordening nr. 208/2014, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2015/138 van de Raad van 29 januari 2015 tot wijziging van verordening nr. 208/2014 (PB 2015, L 24, blz. 1)

Dictum

- 1) *Op het onderhavige beroep hoeft niet te worden beslist.*
- 2) *Serhiy Vitaliyovych Kurchenko wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in die van de Raad van de Europese Unie.*
- 3) *De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 253 van 4.8.2014.

Beroep ingesteld op 26 oktober 2016 — OP/Commissie

(Zaak T-478/16)

(2016/C 475/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: OP (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Conrad, Rechtsanwalt)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van het stilzwijgende en van het uitdrukkelijke besluit van verweerster van 16 en 30 september 2016 (ref.: Ares (2016) 5716994) tot afwijzing van het door de verzoekende partij op 17 april 2016 overeenkomstig artikel 22, lid 1, van verordening (EG) nr. 58/2003 ingestelde administratieve beroep, teneinde de wettigheid te doen toetsen van het besluit van het Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad van 18 maart 2016 [ref. Ares (2016) 1371979], door de verzoekende partij ontvangen op 28 april 2016, waarbij de subsidieaanvraag van de verzoekende partij van 17 november 2015 (nr. 716017 — QUASIMODO) in het kader van kaderprogramma „Horizont 2020”, ERC-werkprogramma 2016 (ERC Starting Grant) ongeschikt werd geacht en werd afgewezen.

— verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht van de verzoekende partij op wettigheidstoezicht door verweerster op handelingen van het Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad, aangezien verweerster niet binnen de in artikel 22, lid 1, derde alinea, van verordening (EG) nr. 58/2003 ⁽¹⁾ gestelde termijn op het door de verzoekende partij ingestelde administratieve beroep heeft geantwoord.
2. Tweede middel: onrechtmatigheid van de afwijzing van de door de verzoekende partij ingediende subsidieaanvraag

Volgens de verzoekende partij is de afwijzing van het door de verzoekende partij ingediende administratieve beroep eveneens onrechtmatig, aangezien het afwijzingsbesluit van het Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad van de door de verzoekende partij ingediende subsidieaanvraag zelf onrechtmatig is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd (PB 2003, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 oktober 2016 — Tuerck/Commissie

(Zaak T-728/16)

(2016/C 475/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Sabine Tuerck (Sint-Pieters-Woluwe, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

te verklaren en vast te stellen,

- het besluit van 10 december 2015 houdende bevestiging van de overdracht van verzoeksters pensioenrechten wordt nietig verklaard;
- de Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 7, lid 1, van de op 3 maart 2011 vastgestelde algemene uitvoeringsbepalingen (AUB) van de artikelen 11 en 12 van bijlage VIII bij het Statuut betreffende de overdracht van pensioenrechten. Deze schending heeft plaatsgevonden door het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) bij de berekening van de afrek van het bedrag dat de herwaardering van het kapitaal vertegenwoordigt tussen de datum van het verzoek om overdracht en die van de daadwerkelijke overdracht.
 2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut, aangezien het TABG rekening heeft gehouden met haar bevordering met terugwerkende kracht om haar basissalaris te bepalen op de datum van het verzoek om overdracht van haar pensioenrechten.
-